

serne og miljøkonsekvenserne er helt uoverskuelige.

En væsentlig årsag til de mange tilfælde af kræft, reproduktionsskader og allergi, som vi ser, er uvurderede kemikalier, som findes alle steder i vores omgivelser, og derfor er vi enige i, at der skal lægges en offensiv kemikaliestrategi: Væk med de uvurderede stoffer og omvendt bevisbyrde, så det er producenterne, der skal bevise, at produkterne er sikre, og ikke det offentlige, der skal bevise deres farlighed. Vi går ind for gruppeklassificering, sådan at hvis bare ét stof i en gruppe stoffer, der minder om hinanden, er bevist at være farligt, kan man forbyde hele gruppen. Vi går også ind for en markant forøgelse af brugen af computermodeller til at beregne, hvilke grupper kemikalier som er sundhedsskadelige, og fjerne dem på én gang for at få løst opgaven inden for en overskuelig fremtid.

Det, vi derimod ikke er enige med Enhedslisten i, er strategien. Der er lagt op til en dansk enegang, som på ingen måde vil løse problemet, og når hr. Søren Kolstrup anklager folk, der ikke støtter forslaget, for ikke at ville gøre noget for børnefamilierne og for ikke at ville gøre en indsats mod sundhedsskaderne, er det jo en helt falsk argumentation. Sagen er, at Enhedslisten vil tvinge danske producenter til at udfase stofferne, men samtidig vil tillade, at nøjagtig de samme stoffer og de samme produkter med de samme stoffer i frit kan importeres fra udlandet, og hvad vil konsekvensen af sådan en strategi blive? Den vil da blive, at en masse af de producenter, der i dag findes i Danmark, vil flytte til udlandet, producere de samme varer og så eksportere dem til Danmark.

Samtidig vil der ske det, at de mange produkter, vi i dag importerer, overhovedet ikke vil blive omfattet af reguleringen, for Enhedslisten siger jo: Vi kan ikke blande os i de internationale regler, vi skal bare styre på det danske marked og ikke blande os på EU- og globalt plan. Det er en fuldstændig håbløs tankegang, som ikke løser problemet, men vil betyde, at hele det danske embedssystem bare skal sidde og stirre på det danske område i stedet for at fortsætte den indsats, man er i gang med, og som vi gerne vil styrke ved at præge de internationale forhandlinger.

Jeg må sige, at jeg synes også, der er en besynderlig udvikling i Enhedslistens linje, som formentlig skyldes, at man selv er ved at blive rundtosset af sin EU-fobi. Man kan godt have det synspunkt, som jeg har opfattet plejer at

være Enhedslistens synspunkt, nemlig at Danmark skal melde sig ud af verdensøkonomien og lave sine egne regler for, hvad der skal være gældende på det danske marked. Det er et synspunkt, som jeg ikke tror man kommer særlig langt med, men det er da i hvert fald konsistent. Det ville indebære, at man sagde: Vi har nogle helt andre regler her, og de produkter, som ikke lever op til dem, kan ikke importeres til vores marked. Til gengæld får vi en masse handelsrestriktioner i forholdet til vores samarbejdspartnere og kan ikke eksportere vores varer. Det koster givetvis for velfærden, men det kan man så være parat til at acceptere, samtidig med at man afgiver sin mulighed for at præge den store verden uden for landets grænser.

Men det er ikke engang det, Enhedslisten lægger op til her. Det er en mellemløsning, som i alle henseender er fuldstændig håbløs, nemlig at styre det danske produktionsniveau uden at påvirke reglerne og uden at påvirke importen.

Jeg vil sige: Vi vil holde fast i den linje, der er udstukket, og som regeringen også har lagt op til. Danmark spiller en rolle globalt, i EU og nationalt, og vi gør det på den måde, at vi påvirker de internationale forhandlinger. Vi skal underskrive POP-aftalen på onsdag, og den er et stort fremskridt i kampen mod de allerfarligste kemikalier. Vi skal lægge forskning og argumentation frem, også i EU, for at få en stærk regulering i forlængelse af hvidbogen, og vi skal gå foran som hesten, der trækker vognen, på de områder, hvor der ikke er international lovgivning; kviksølv og bly har været nævnt som eksempel. Det er en progressiv linje, der for alvor gør noget ved miljø- og sundhedsproblemer.

Enhedslisten burde holde en studiekreds om sine egne EU-problemer i stedet for at belaste os med det her nonsens.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Nu meldte jeg mig for at tage ordet, før hr. Jørn Jespersen nævnte det sidste ord, for jeg synes godt nok, han diskvalificerede diskussionen. Men jeg vil alligevel tage den døjsommeligst op.

Kan hr. Jørn Jespersen bekræfte, at en national strategi og en strategi for udfasning sammen med en række andre lande ikke står i logisk modsætning til hinanden? Kan hr. Jørn Jespersen bekræfte, at der på det danske marked findes en stribe produkter, som rent faktisk har uønskede kemiske virkninger for børn og kvinder? Og det sidste spørgsmål til hr. Jørn Jesper-